

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZASTUPNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
PRED EUROPSKIM SUDOM ZA LJUDSKA PRAVA
Zagreb, 23. prosinca 2025.

Analiza odluke

Ivković protiv Hrvatske
zahtjev br. 50372/20

čl. 6. Konvencije – pravo na pošteno suđenje

Iako Ustavni sud nije obavijestio protivnu stranku/podnositelja pred Europskim sudom o podnesenoj ustavnoj tužbi i prijedlogu za određivanje privremene mjere, Europski sud odbacio prigovore podnositelja kao nedopuštene

Europski sud za ljudska prava (dalje: Europski sud) zasjedajući u odboru od tri suca objavio je 25. ožujka 2025. odluku u predmetu podnositelja koji je tvrdio da mu je povrijeđeno pravo na pošteno suđenje zajamčeno čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (dalje: Konvencija).

Podnositelj je pokrenuo postupak prisilne naplate duga protiv trgovačkog društva MIRNA Poslovni sistem za ulov, preradu i promet ribom i ribljim prerađevinama, d. d. na temelju obvezujuće i ovršne presude Visokog trgovačkog suda. Istovremeno, to trgovačko društvo podnijelo je prijedlog za dopuštenje revizije Vrhovnom sudu i ustavnu tužbu Ustavnom sudu, uz prijedlog za donošenje privremene mjere radi odgode ovrhe sporne presude. Ustavni sud je usvojio zahtjev trgovačkog društva te donio privremenu mjeru kojom je odgođena ovrha do donošenja odluke o ustavnoj tužbi. Nakon što je podnositelj iz medija saznao za ustavnu tužbu trgovačkog društva i za rješenje Ustavnog suda o privremenoj mjeri, zatražio je od Ustavnog suda dostavu preslike i ustavne tužbe i spornog rješenja. Ustavni sud mu je dostavio dokumente i pozvao ga da podnese svoje očitovanje na ustavnu tužbu. Podnositelj je podnio nekoliko podnesaka Ustavnom sudu, a Ustavni sud je zastao s postupkom do okončanja postupka pred Vrhovnim sudom. Vrhovni sud je usvojio reviziju trgovačkog društva, ukinuo presudu Visokog trgovačkog suda i vratio predmet na ponovno suđenje. Ustavni sud je potom proglasio nedopuštenom ustavnu tužbu i ukinuo privremenu mjeru. Visoki trgovački sud je ukinuo prvostupanjsku presudu i vratio predmet prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. U trenutku donošenja odluke Europskog suda, postupak je bio u tijeku pred prvostupanjskim sudom.

Europski sud je razmatrao predmet na temelju čl. 6. st. 1. Konvencije u kontekstu neobavješćavanja podnositelja o ustavnoj tužbi trgovačkog društva i prijedlogu za donošenje privremene mjere, stoga što mu nije dopušteno očitovati se na te podneske, te zbog povrede načela pravne sigurnosti jer je pravomoćna presuda donesena u njegovu korist bila lišena svih pravnih učinaka.

Članak 6. st. 1. Konvencije i čl. 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju štite izvršenje pravomoćnih i obvezujućih presuda, a ne presuda koje podliježu preispitivanju višeg suda i koje mogu biti ukinute, i to neovisno o činjenici je li odluka nižeg suda već bila ovršna na temelju domaćeg prava. Europski sud je naveo da se prigovor podnositelja odnosio na odgodu ovrhe presude Visokog trgovačkog suda. Prema domaćem pravu, ta presuda je bila obvezujuća i ovršna. Međutim, Vrhovni sud je tu presudu u revizijskom postupku ukinuo. Europski sud je stoga utvrdio da odgoda ovrhe navedene presude nije bila nespojiva sa zahtjevima čl. 6. st. 1. Konvencije ili čl. 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.

Slijedom navedenog, Europski sud je kao očigledno neosnovan odbacio prigovor podnositelja koji se odnosio na odgodu ovrhe presude Visokog trgovačkog suda.

U vezi prigovora podnositelja da nije bio obaviješten o ustavnoj tužbi trgovačkog društva i o prijedlogu za određivanje privremene mjere, te da mu nije bilo omogućeno podnošenja očitovanja na iste Europski sud je utvrdio sljedeće. Načelo jednakosti oružja, kao jedan od elemenata šireg pojma poštenog suđenja, zahtijeva da se svakoj stranci mora omogućiti upoznavanje s očitovanjima koje je druga stranka dostavila ili dokazima koje je predložila, te iznošenje primjedbi na njih (*Hrdalo protiv Hrvatske*, br. 23272/07, st. 34., 27. rujna 2011.). Taj uvjet se primjenjuje i na podneske u postupku pred Ustavnim sudom. Članak 6. Konvencije će biti primjenjiv uvijek kada se može smatrati da se privremenom mjerom djelotvorno odlučuje o određenom građanskom pravu ili obvezi, te se neće dovoditi u pitanje duljinu vremena koje je ta mjera na snazi. Europski sud je naveo da u iznimnim slučajevima kada se čl. 6. Konvencije primjenjuje na postupke o privremenim mjerama, kao na primjer kada djelotvornost zatražene mjere ovisi o brzom postupku donošenja odluke, možda neće biti moguće ispuniti sve zahtjeve iz čl. 6. Konvencije (*Micallef protiv Malte* [VV], br. 17056/06, st. 83.-86., 15. listopada 2010.). U takvim iznimnim slučajevima druga postupovna zaštita može se primijeniti samo u mjeri u kojoj je to u skladu s prirodom i svrhom postupka za određivanje privremene mjere, pri čemu neovisnost i nepristranost suca ili suda predstavljaju neophodnu zaštitu u takvim postupcima.

Iako podnositelj prvotno nije bio obaviješten o ustavnoj tužbi trgovačkog društva, kao ni o prijedlogu za određivanje privremene mjere, Europski sud je istaknuo da je ipak bio obaviješten nakon što je odgođena ovrha presude Visokog trgovačkog suda. Podnositelju je potom dana mogućnost očitovanja, nakon čega je Ustavni sud ustavnu tužbu proglasio nedopuštenom. Stoga je Europski sud utvrdio da je u postupku pred Ustavnim sudom povodom ustavne tužbe u cijelosti poštovano načelo jednakosti oružja.

S obzirom na rješenje Ustavnog suda kojim je usvojen prijedlog trgovačkog društva za određivanje privremene mjere, Europski sud je naveo da se radilo o žurnoj mjeri potrebnoj za očuvanje *statusa quo*. Iako podnositelj nije bio odmah obaviješten, Europski sud je primijetio da je, kao i kod ustavne tužbe, podnositelj naknadno obaviješten o rješenju kojim je određena privremena mjera te je bio pozvan dati očitovanje na isto. Unatoč zaprimljenim očitovanjima podnositelja, Ustavni sud je odlučio ostaviti na snazi privremenu mjeru.

Europski sud je naveo da je predmet podnositelja potrebno razlikovati od predmeta *Gaspari protiv Slovenije* (br. 21055/03, st. 51., 21. srpnja 2009.) u kojem podnositelj nikada nije bio obaviješten o ustavnim tužbama koje je podnijela druga stranka u postupku, a odluka Ustavnog suda ne može se naknadno ukinuti. Zaključno, utvrdio je da je podnositelj imao mogućnost očitovati se na ustavnu tužbu i rješenje Ustavnog suda o određivanju privremene

mjere, kao i zatražiti da se ukine potonja privremena mjera. Stoga je Europski sud ovaj dio zahtjeva odbacio kao očigledno neosnovan.

U odnosu na prigovor podnositelja radi ukidanja presude Visokog trgovačkog suda od strane Vrhovnog suda, Europski sud je prihvatio tvrdnju zastupnice Republike Hrvatske pred Europskim sudom da podnositelj nije iscrpio dostupna domaća pravna sredstva jer nije podnio ustavnu tužbu protiv odluke Vrhovnog suda. Slijedom navedenog, Europski sud je odbacio ovaj prigovor kao nedopušten zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih sredstava.

Ovu analizu izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Analiza ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te nije obvezujuća za taj Sud.

© 2025. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava